

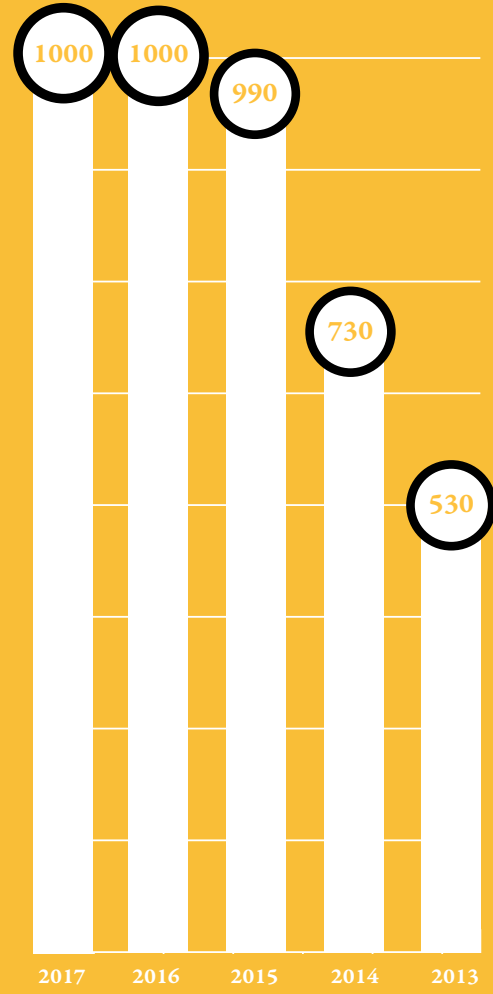
MAMUT ART PROJECT

AHMET YÖRÜK ALI ŞENTÜRK ALPIN ARDA BAĞCIK ALTUĞ ALAÇLI AYNAR ARZU OTO ASLİEMK AYŞEGÜL KARAKAŞ AZADEH RAMEZANI
TABRIZI BAHAR KILIÇ BARAN ÇAĞINLI BATU BOZOĞLU BERKAY BUĞDANOĞLU BERNA GÜLBAY BUĞRA EROL CAN INCEKARA CİNS DENİZ
AKTAŞ DENİZ BAKIRÇIOĞLU DENİZ GÜVENSOY DİDEM ERK DİLAY KOÇOĞULLARI EDA EMİRDAĞ GÜLER AŞIK HASAN ÖZGÜR TOP HÜLYA
DEMİRTAŞ HAKAN KIRDAR İLHAMİ TUNÇ GENÇER JACQUELINE RODITI JULIE UPMEYER KUBILAY MERT URAL MEHMET ÖĞÜT MELTEM
SARIKAYA METİN ÇELİK MURAT HAN ER MURAT SALCI MUSTAFA KEMAL YURTTAŞ NECMİ ÜZGÜN NEJLA DALKILIÇ ORHUN ERDENLİ OZAN
ATALAN ÖZGÜ ÖZBUDAK SABRİ ATALAY YAVUZ SELÇUK CEYLAN SEVİNÇ ÇALHANOĞLU UYGAR DEMOĞLU VOLKAN KIZILTUNÇ AHMET
SELÇUK BITİKÇIOĞLU AHU AKKAN ALI BİLGE AKKAYA ALPER AYDIN ARZU EŞ ASLIHAN GÜÇLÜ AY KATO BANU ERTOK BARIŞ ADRİN
MİRZAEİ BEDİA EKİZ BERİL GÜR BUĞRA CEYLAN CEM ERSAVCI DİLARA SEZGİN DİNÇER ÖZÜARAP GÖKÇEN DİLEK ACAY EGEMEN TUNCER
EMİNE GÖZDE SEVİM ENGİN ÜMER EPITOME COLLECTIVE ERDAL İNCİ EVREN EROL EVREN SUNGUR FERZAN AKTAŞ FİLİZ PİYALE YAKAR
FIRAT GIRAYGİL GÜLİZ BAYDEMİR GÜLŞAH BAYRAKTAR GÜNEŞ BULUT YILMAZ HACER KIROĞLU HÜSEYİN ARICI JOANA KOHEN KEREM
AĞRALI LEMAN SEVDA DARICIOĞLU MANOLYA ÇELİKLER MELİHA SÖZERİ MERT ÇAĞIL TÜRKAY MURAT KAHYA MÜGE SELÇUK NERGİZ YEŞİL
NESLİŞAH MAMATİ ÖYKÜ ERSOY ÖZER TORAMAN ÖZGE ENGİNÖZ ÖZGE TOPÇU ÖZGÜR DEMİRÇİ RAD DAR RİEALLA D. BARUH ŞAFAK
ÇATALBAŞ SEDAT AYHAN SENCER AYGÜN SERKAN YÜKSEL SULTAN BURCU DEMİR YILDIZ KEPÇELİ ALEXIS AVLAMIS ALI MERT RANRAN
ARDA DİBEN ARIF ÇEKDERİ ARZU KIRANER AYDIN BÜNGÜL AYŞE BEZENMİŞ AYŞE TOPÇUOĞULLARI AZİME SARİTOPRAK BAYSAN YÜKSEL
BEGÜM YAMANLAR BESTE ERENER BORA AYONUR BURCU YAĞCIOĞLU BURHAN ÜÇKARDEŞ BUŞRA TUNÇ CAN DAĞARSLANI CANDAN
IŞCAN DENİZ YILMAZLAR DOĞU GÜNDOĞDU EBRAHİM MOHAMMADIAN ECE KALABAK ELÇİN EKİNCİ ELİF KAHVECİ ELVAN EKREN ELVAN
SERİN EYLÜL CEREN ERSÖZ FURKAN TEMİR GÖKSU GÜL İBRAHİM RESNELİ İLGEN ARZİK İREM GÜNAYDIN İSMAİL EYLER İŞİK ÖZÇELİK
KÜDEM KATERİNA MARY MOON MEHMET YILMAZ MUHARREM NESLİHAN KOYUNCU NUR GÜREL OĞUZ KARAKÜTÜK ÖMER TEVFIK ERTEN
ÖZGÜR AKPINAR ÖZLEM ALEÇAKIR İSTANBUL QUEER ART COLLECTIVE RECEP SERBEST REHAN MİSKİ REZZAN HASOĞLU SERCAN GÜNDOĞAR
SİAVASH KHEIRKHAH SİBEL DİKER SÜHA ZAIMOĞLU SÜLEYMAN DUMAN SÜMER SAYIN TOPRAK BEK YUNUS EMRE ERDOĞAN ZEYNEP
PABUÇCU AHU AKGÜN ARES ARIF AKDENİZLİ ASLI AYDEMİR OMNİCHILD AYCAN GÜLER BERK ÇAKMAKÇI BERKAY TEZCAN BERKE
DOĞANOĞLU BERNA TONYALI ÇAĞDAŞ BIBER CANAVAR CAN KÜÇÜK DENİZ C. KOŞAR DENİZ DEFNE ACEROL DENİZ DERBENT DİCLE
ÇİFTÇİ DİLARA ARISOY DİLARA TURAN ELÇİN ACUN ELÇİN POYRAZ ELİF BİRADLI ELİF ÖZEN EMİR ERKAYA ERGİN SOYAL ESRA İLBEYLİ
GALİP OLCAYTO GÖZDE BECERİKLİ GRANT PHILIP CONBOY HAMED JABERHA HEMAD JAVADZADE IRMAK CANEVİ KIVANC MARTALOZ ÖZTÜRE
KENAN ÖZCAN LARISSA ARAZ MELİH AYDEMİR MURAT BALCI OĞUZ GÜDEK ÖNER TAYLAN ÖZTÜRK ONUR HASTÜRK OZAN BİLGİNİR
ÖZCAN SARAÇ ÖZGE YAĞCI ÖZGÜN KILIÇ ŞENER YILMAZ ASLAN TUĞBA MÜLAZIMOĞLU UFUK BARIŞ MUTLU ULUÇ ALI KILIÇ YİĞİT TANEL
KAÇAR ZEYNEP BELER ZEYNEP BİRCED ZEYNEP NAL SEZER ZEYNEP ÖZÜM ASILKAZANCI ARDIL YALINKILIÇ BAŞAK DOĞAN KADEMOĞLU
BERİL ECE GÜLER BERİL OR BERKA BESTE KOPUZ BERKAY YAHYA BEYZA ÇORUHLU BEYZA ŞAR C. NAZİM ARSLAN ÇAĞLA SEL CAN
GÖRKEM HALICIOĞLU CELASET CEREN ÖZŞAHİN CEREN SANER ECE İŞMEN EDA ASLAN ELİF AYŞAR ELİF NURŞAD EREN ONURLU ESİN
NAZLI ÇINAR FULDEN ADATÜRK FURKAN ÖZTEKİN GİZEM ÜNLÜ GÖKÇEN ATAMAN GÖKHAN GÖKSEVEN GÜL AKTAŞ GÜLHATUN YILDIRIM
HALLEDERİZ İNŞ. KOOPERATİFİ İRİS ERGÜL KAAN SOFUOĞLU KEREM HALMAN M. CEVAHİR AKBAŞ MEHVEŞ LELİÇ MERT ACAR MERT
KESKİN MERT ÖZTEKİN MİLEN NAE NUR PINAR ÖZEN ÖMER DİNLER ÖYKÜ ARAS ÖZLEM VARGÜN RASİM ASLAN ROMİNA MERİÇ
SAVAŞ KARABACAK SEFA KARAKUŞ SEHER UYSAL SELİN DURMUŞLAR YİĞİT KOÇ ZİYAFETTİN OĞUZ

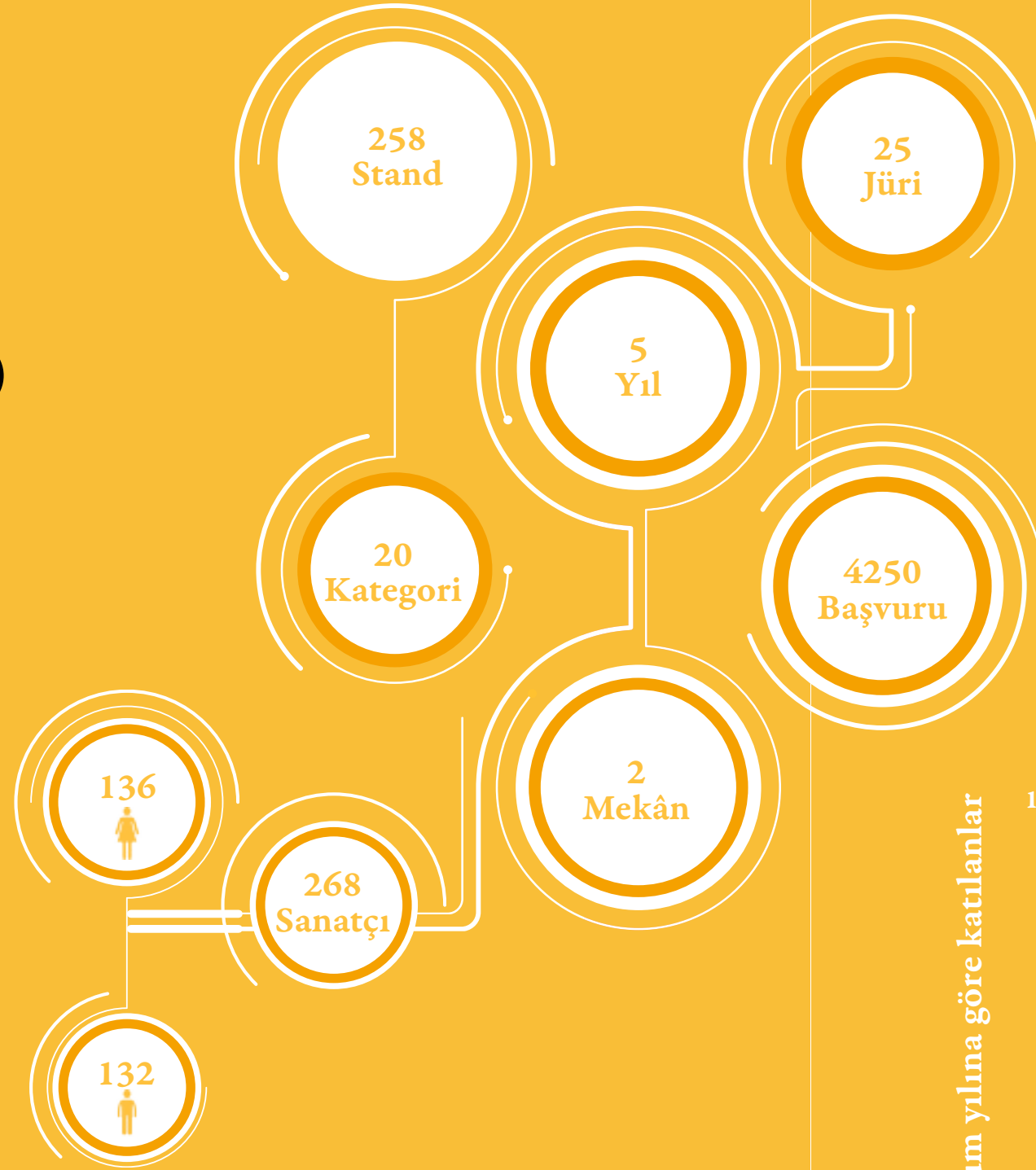
26-29 NİSAN 2018 | KÜÇÜKÇİFTLİK PARK

Sayılarla Mamut

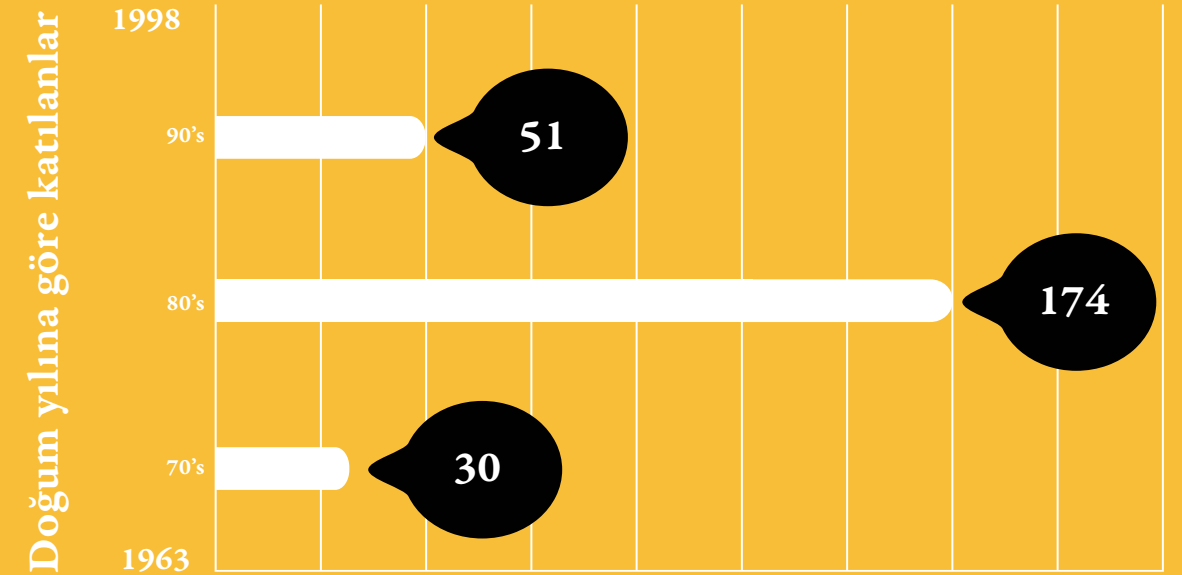
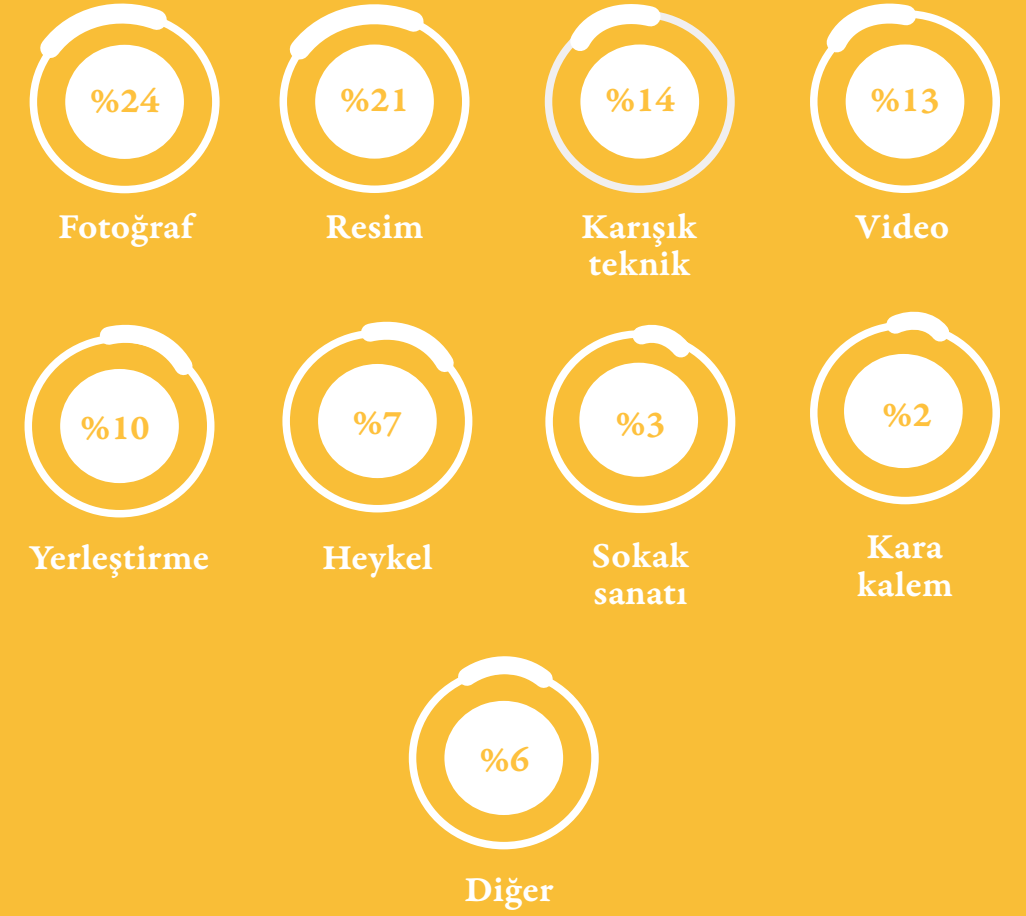
2013-2017

Başvuru sayısı

Alanlara göre katılım

Mamut'un kurucularını yakından tanıyalım

Mamut'un kurucusu Seren Kohen, ortağı ve satış direktörü Ekin Kohen, sanat direktörü Tuba Kocakaya ile tanışın. İlk yılından beri birlikte çalışan ve Mamut Art Project düşlerini altıncı yılına getiren bu üç kadınla MAP'ı konuştuk

Seren Kohen

Seren 1983'lü, New York'ta, TISCH School Of Arts'ta Fotoğrafçılık ve Görüntüleme eğitimi almış. Üniversite eğitiminden sonra Türkiye'ye döndüğünde bir kaç sene prodüksiyon alanında çalışmış. 2012'de ise Mamut'un hazırlıklarına başlamış ertesi yıl da ilk Mamut'u gerçekleştirmiş. "Yıllar içinde her şeyden önce tanınırlığımız ve bu alandaki diğer kişilerle olan ilişkilerimiz gelişti. İlk sene kendimizi tanıtmak, kanıtlamak ve diğer senelerde de bunun devamlılığını sağlamamız gerekiyordu. Şimdi 6. senemize geldik, bizi görmek çok güzel," diyor Seren geçtiğimiz seneleri düşününce. Seren için en güzel birikim bunca sanatçıyla beraber çalışabilmek ve ilişki kurabilmek olmuş. Senelerdir birlikte çalıştıkları ekiplerle artık aile olmuşlar. "Bugüne kadar çalıştığımız bütün ekiplerle gerçek bir aile olduk. Mamut ekibi derken biz her zaman yolun başından itibaren birlikte çalıştığımız herkesi düşünüyoruz. İlgili kurumların gerekli sorumlulukları alma şekilleriyle bize yaşattıkları gönül rahatlığı bulunmaz bir değer. Bizim bu ekipler sayesinde, kendimizi tekrar tekrar anlatmamızı gerektirmeyen, herkesin Mamut'u çok iyi anladığı ve projeyi en iyi şekilde gerçekleştirmeye çalıştığı bir iş ortamımız var." Serenin en gururlandığı hatırası ilk sene sanatçılardan ve ziyaretçilerden aldıkları tepkiler olmuş. "Açılış gecemizde bütün sene hayalini kurduğumuz bir şeyin gerçekleştiğini gördük, yaşadık ve başkaları tarafından da doğru anlaşıldığımızı hissettik." Seren'in Mamut ile ilgili hayaliyse Mamut'un eğitimsel bir alan olarak gelişmesi. "Geçmiş sanatçılarla iletişimimizi daha da sıkı devam ettirebileceğimiz, yeni sanatçılara ise danışmanlık sağlayabileceğimiz bir ortak alan kurmak ve burada eğitimsel aktiviteler yapmak güzel bir hayal..."

MAP'a katılmak isteyenlere Seren'den tüyolar:

"Bir sanatçı ne kadar kendi özüne bağlı kalıyor, samimi davranıyorsa o kadar başarılı oluyor. Sanatçının önceliklerini net bir şekilde belirlemesi ve bunu gerektiren çizgiler içerisinde ilerlemesi, farklı kaygılarla yanlış/inanmadığı yollara yönelmemesi kariyerlerindeki devamlılık için çok önemli. Bir başka tavsiyem de soru sormaya çekinmemeleri olur. Bu her alanda kişisel gelişim için bence çok önemli."

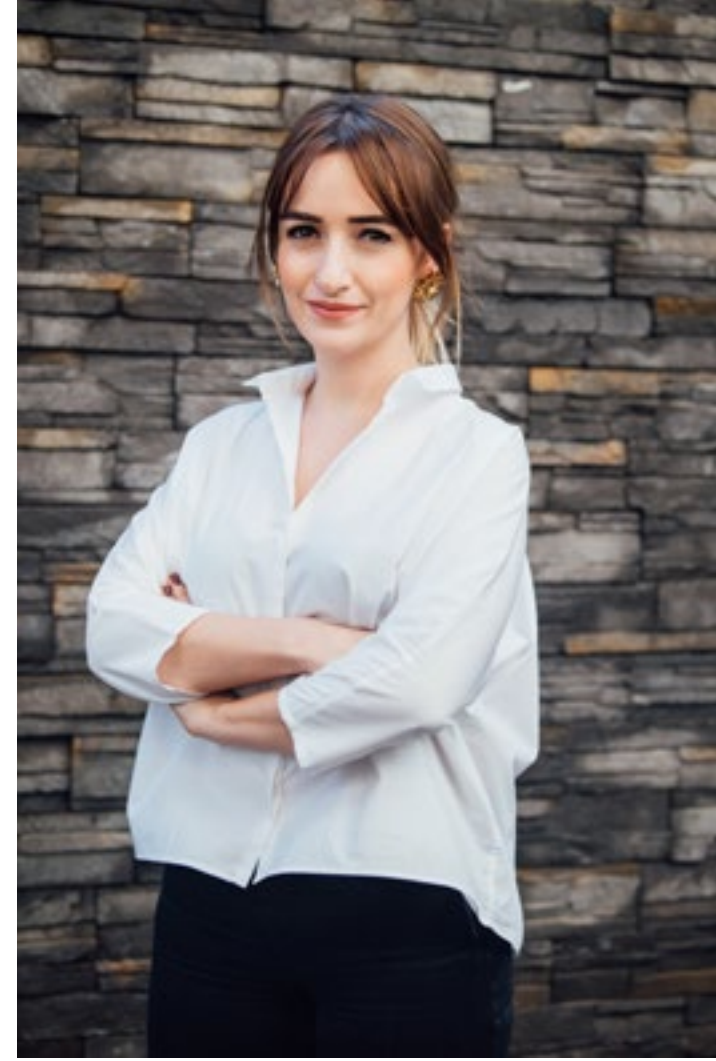

Ekin Kohen

Ekin 1982’li, Koç Üniversitesi’nde Uluslararası İlişkiler okumuş. Mamut’un ilk edisyon yılı olan 2013 yılında, kardeşi Seren’in kurucu olması etkeniyle, Mamut’a dahil olmuş. Önceleri yalnızca satış konusunda destek verirken Akkök Holding’in sponsorluğuyla beraber iş yükü artınca 2015 yılında Galerist’te üstlendiği pozisyonundan ayrılarak satış direktörü olarak tam zamanlı Mamut’a geçmiş. “Üçüncü sene projeye dahil olan Akkök Holding sponsorluğu bizim için bir dönüm noktası oldu. Mamut, seneler içerisinde programa dahil olan performans ekibi, Krüw ve bu seneki çocuk atölyeleriyle kendi içinde artarak devam eden bir sanat oluşumuna dönüştü. Sahne arkasında o kadar çok isim var ki birini unutmaktan korkarım,” diyor Ekin projenin hayata geçmesini sağlayan insanları düşündükçe. Mamut’a ilk sene katılan sanatçılardan birini ertesi yıl gerçekleşen İstanbul Bienali’nde görmek Ekin’in en çok gururlandığı olaylar arasında. “Aslında duyduğum her güzel yorum beni çok gururlandırıyor, özellikle de geçmiş senelerdeki sanatçılarımızın, kendi arkadaşlarını Mamut’a başvurmaya teşvik ettiklerini duyduğumda çok seviyorum,”diyerek açıklıyor. Mamut ile ilgili hayalini kurduğu şey ise, “Hâlâ ilk seneki sanatçılarımızdan da dahil olmak üzere iletişimde kaldığımız ve elimizden geldiğince yardımcı olmaya çalıştığımız sanatçılarımız var. Bunun sürdürebilirliğini sağlamak en büyük hedeflerimizden biri. Bir de ileride kalıcı bir alanımız olursa ne güzel olur. Mamut sanatçılarının ya da ilgili sanatçıların gelip vakit geçirebilecekleri, beraber proje üretebilecekleri, birbirlerinden ve bizden destek alabilecekleri bir ortam yaratabilsek mükemmel olur. Bunun yanı sıra Mamut sanatçılarını yurtdışındaki projelere dahil ederek uluslararası alanda da görünürlüklerini sağlamak da çok istediğim bir şey,” diyor.

MAP’a katılmak isteyenlere Ekin’den tüyolar:

“Satış odaklı düşünmeden özgürce üretmeliler. Bizim en büyük hedefimiz seçilen sanatçıların kendilerini en iyi şekilde yansıtmaları ve seyirciyle buluşmaları. Üretim devamlılığı için satışın öneminin farkındayız fakat iyi projenin satışla birebir doğru orantıda olmadığını da unutmamaları gerektiğini düşünüyorum. Önemli olan zamanla iyi projelerde yer almak, lütfen hevesleri kırılmadan üretmeye devam etsinler.”

Tuba Kocakaya

Tuba 1984’lü, lisansını Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Sanat Tarihi, master derecesini Bahçeşehir Üniversitesi’nde Kültür Politikası ve Sanat Yönetimi bölümlerinde tamamladıktan sonra sanat galerileri ve özel sanat kurumlarında çalışmaya başlamış. Bir yıl Moda’da kendi çocuk sanat atölyesini yönettikten sonra Seren ile karşılaşmışlar. Tuba da ilk edisyondan beri Mamut ekibinin üyelerinden... “Yıllar içinde çok şey değişti ve gelişti buna biz bile inanamıyoruz. Öncelikle 2018 sanatçılarıyla birlikte yaklaşık 300 kişilik bir Mamut ailesi oluştu. Sanatçılarımızla hiçbir zaman iletişimi koparmadık ve hâlen kendi aramızda buluşmalara devam ediyoruz. Yılın Mamut zamanı kocaman bir ekip oluyoruz aslında. Temizlik, güvenlik, operasyon, sergi kurulumu, KüçükÇiftlik Park ekibi olsun, kimseyi birbirinden ayırmamız mümkün değil. Bu gerçek bir aile olduğumuzu gösteriyor. Sahne arkasındaysa Akkök Holding ekibi var. 2015 yılında bize inanıp sponsor olmalarıyla birlikte çok önemli yollar kat ettik. Gizem ve Ceren’in çalışma disiplinleri ve samimiyetleri bizi hep daha fazla motive etti. Ayrıca operasyonda mucizeler yaratan muhteşem kadın Serda’yı unutmayayım!” diyor Mamut’u en başından beri hatırlamasını rica ettiğimizde. Elbette yıllar içinde ekibi gururlandıran ve duygulandıran çok fazla olay yaşanmış. Tuba’nın Mamut Art Project Sanat Direktörü olarak sanatçılarla birebir çalışmaları başvuru sürecinde portfolyo günleriyle birlikte başlıyor. Portfolyo günlerinde tanıştığı ve bağ kurduğu birçok sanatçı olduğunu söylüyor. “Genç sanatçılar kendi dünyalarını içten ve samimiyetle size açıyorlar, hayata karşı dertlerini en yalın üretimleriyle ifade ediyorlar. Bazen öyle görüşmeler oluyor ki gün sonunda bir kitap bitirmişim gibi hissediyorum ve o dolulukla eve geliyorum. Bu her iki taraf için çok besleyici bir süreç. Daha sonra seçilen sanatçılarla çalışmaya başlayıp, kurulum sürecini tamamlayıp açılış zamanı geldiğinde göz göze geldiğimiz bir an oluyor, işte o anlar tarif edilemez bir mutluluk ve gurur yaşıtıyor.” Projenin geleceği için hayalini kurduğu Mamut’un yurtdışında lokal sanatçılarla çalıştığı yepyeni bir yapılanma.

MAP’a katılmak isteyenlere Tuba’dan tüyolar:

“Öncelikle portfolyo günlerini lütfen kaçırmayın ve başvuru dosyanızı göndermeyi son dakikaya bırakmayın. Son gün özellikle çok büyük bir yığılma oluyor. Oysa başvurular iki aya yakın açık kalıyor. Bu zaman içinde başvurularda yapılmış hatalar ya da eksik bilgiler için tekrar mail atıyordunuz ve telafi fırsatı oluyor. Fakat son dakika başvurularında bu süreç çok daha zorlaşıyor.”

Sanata ulaşmak mümkün

Akkök Holding Yönetim ve İcra Kurulu Üyesi Alize Dinçkök Eyüboğlu'nun yorumlarıyla Akkök Holding'in Mamut Art Project'e verdiği desteğin hikâyesini dinledik

Türkiye’de son yıllarda sanat projelerinin ve etkinliklerinin çoğalmasıyla güncel sanatın toplumsal hayatımızdaki önemi fark edilir derecede arttı. Sanatçıların, eserlerini halka ulaştırabilecekleri profesyonel ortamlar çoğalırken, bir yandan da şirketler bu alana yatırım yapmaya ve sanatı halkla buluşturmaya başladı.

Sanata verilen destek, Türkiye’de geçen yıllara oranla artış göstermiş olsa da sanatın her kesime ulaşabildiğini söylemek ne yazık ki hâlâ oldukça zor. Türkiye’de sanat, hem sanatçılar, hem de sanatseverler için maliyetli olarak kabul ediliyor ve dolayısıyla da bir meslek kolu olmaktan çok hobi olarak algılanıyor. Sanatın özellikle gelişmekte olan ülke ekonomilerinde, refah düzeyi yüksek insanların zevki olarak algılandığı ve sanata verilen desteğin de büyük şirketlerin sosyal sorumluluk projeleri kapsamında yer aldığı su götürmez bir gerçek. Sanatın önündeki daha çok algısal olan bu engellerin kaldırılma yollarından bir tanesi, genç ve bağımsız

sanatçıların önünü açan, onlara işlerini sergileyebilecekleri platformları sunan projelerden geçiyor. Bir diğer çözüm ise bu projeleri hem finansal, hem de marka değeri ile destekleyen şirketlerin iş birliğinin artmasıdır. Tıpkı, sanatın ulaşılabilir olduğu fikri ile 2013’te yola çıkan Mamut Art Project’in, 2015 yılından beri Akkök Holding’in desteğiyle gerçekleşmesi gibi....

Akkök Holding Yönetim Kurulu ve İcra Kurulu Üyesi Alize Dinçkök Eyüboğlu, bu yıl dördüncü kez ana sponsorluğunu üstlendikleri Mamut Art Project’e olan desteklerini şirket olarak geleceğe yaptıkları bir yatırım olarak gördüklerini belirtiyor. Sanatın her ekonomik koşulda desteklenmesi, hatta önceliklendirilmesinin modern toplumun ayrılmaz bir parçası olduğunun altını çizen Eyüboğlu, “Bizim için sanata ve yeni sanatçılara yaptığımız yatırım Akkök Holding bünyesinde yaptığımız tüm işlerden daha önemli... Mamut Art

Project üzerinden sanata yaptığımız yatırımın sonuçlarını kısa vadede görüyor olmak da bizi ayrıca mutlu ediyor. Örneğin, bir sene önce Mamut’a katılan bir sanatçının galerilerle anlaştığını öğrenmek, bir başka sanatçımızın eserlerini ertesi yıl Bienallerde görmek ya da hayatındaki ilk sanat eserini Mamut’tan alan birinin mutluluğuna şahit olmak, yaptığımız yatırımın doğru sonuçları olduğunun çok net bir göstergesi,” ifadelerini kullanıyor.

Akkök Holding, sanata verdiği desteği şirket stratejilerinden olan “Geleceğe Yatırım” üzerinden değerlendiriyor ve bu anlamda şirketin kurumsal kültürüyle uyumlu olan, toplumda fark yaratabilecek başka projelere de yatırım yapmaya devam ediyor. Öte yandan Alize Dinçkök Eyüboğlu, özellikle Mamut Art Project’in Türkiye’de açmak istediği kapının, şirket kültürleriyle birebir örtüştüğünün altını çiziyor.

ALİZE DİNÇKÖK EYÜBOĞLU, FOTOĞRAF: EMRE UZUN, 2017

Genç sanatçılar için platform

Akkök Holding ve Mamut Art Project iş birliği, birçok sebepten dolayı önem taşıyor. Her şeyden evvel, dördüncü yılını kutlayan iş birliği, holdinglerin sanat projelerini, sosyal sorumluluk projesi ya da tek seferlik bir destek yerine; şirket faaliyeti olarak destekleyebildiklerini gösteriyor. Bu gibi projeler aynı zamanda işlerinde yetenekli, disiplinli ve sanat tutkunu olan genç ve bağımsız sanatçılara bir platform vererek, onların geçimlerini başka bir yolla karşılamak zorunda kalmalarının da önüne geçiyor. Eserlerinin alıcılarla buluşabileceğini gören genç sanatçılar, sanatlarına daha çok konsantre olup, sanatçılığı bir meslek olarak seçebilme motivasyonunu buluyor. Diğer taraftan sanat zevki sadece birkaç galerinin sunduğu eserlerle kısıtlı kalan sanat severler, belki de adlarını ilk

kez duydukları Türkiye’nin farklı yerlerinden gelen sanatçılarla tanışıyor ve yepyeni eserlere ulaşma imkânı buluyor.

Alize Dinçkök Eyüboğlu, genç ve bağımsız sanatçılara destek vermenin önemini “Gençlerin yaratıcı zihinlerinin, kalıplara sığmayan özgür düşüncelerinin ve modernleşen dünyaya adapte olabilme hızlarının sanatı ve dolayısıyla da toplum olarak bizi beslediğine inanıyoruz,” diyerek vurguluyor.

Her geçen yıl bir öncekinden daha iyi

Akkök Holding ve Mamut iş birliğinin başarısı, her geçen yıl katlanarak artıyor. Mamut’a yapılan başvuruların çeşitliliği, sanatçıların kendilerini ve işlerini ifade ediş biçimleri her geçen yıl bir öncekinin üzerine eklenerek devam ediyor.

Alize Dinçkök Eyüboğlu, bu başarıyı “Mamut’un her geçen yıl başarısını katlamasının haklı gururunu elbette biz de yaşıyoruz. Her yıl farklı jürilerin seçtiği eserlerden oluşan edisyonların bir öncekilere oranla daha fazla ilgi görmesi bizi mutlu ediyor. Mamut Art Project, sanatçılarıyla iletişimini sergi özelinde tutmayıp, genele yayıyor ve onlar için devamlılığı olan, samimi bir iletişim ağı yaratıyor. Tüm bunlar, bizim de şirket olarak projeye destek vererek ve gelişmesine imkan sağlamakla ne kadar doğru bir yatırım yaptığımızı gösteriyor,” olarak özetliyor.

Neler var?

Myths by KRÜW

Yüzyıllardır farklı kültürlerde, coğrafyalarda anlatılmış, kulaktan kulağa fısıldanmış, uğruna nice hayatların kayıp gittiği efsaneler Krüw'den nasibini alıyor. Ekip üyelerinin yorumladığı mitolojik karakterler, bütün ihtişamıyla, gazabıyla ve fantastik güçleriyle serigrafi atölyesinde vücut bulup, edisyonlu baskılar hline geldi.

Sanatçılar:

Bertan Berkol, Burak Beceren, Burak Şentürk, Bülent Gültek, Can Dağlı, Can Gürgül, Cins, Derin Çiler, Elif Cincinus, Elif Varol Ergen, Ham, Kaan Bağcı, Kaan Bilaloğlu, Moklich, Murat Kalkavan, Selin Çınar, Yavuz Öztürk, Zez Eah

SHE WHO IS BLACK (KALL) 30 X 60 CM SERIGRAFI 2018 ZEZ EAH

Mamut Çocuk Atölyeleri

Bu sene bir ilk olan Mamut Çocuk Atölyeleri, Atöyle5 iş birliği ile **28 Nisan Cumartesi** ve **29 Nisan Pazar** günleri KüçükÇiftlik Park'ta gerçekleşecek.

Atölye5, çocuk ve büyüklere fikir ve üretim atölyesi cümlesiyle, özel projelere, markalara ve okullara atölyeler kurgulayan ve kendi mekânlarında yetişkin ve çocuklarla çalışan bir atölye.

Atölye5 bu sene Mamut Çocuk Atölyeleri için *Tavır* adlı bir alan oluşturdu. Amaç çocukları ürüne değil, süreç ve deneyime odaklamak, katılımcıların tavırlarının mekân ve malzeme üzerindeki etkilerine tanıklık etmek. İki gün sürecek atölyelerde geleneksel ve kolay ulaşılır bir çizim aracı olan mum boyayla çocuklar kendi konfor alanlarından çıkarak, mekânda hareket edecekler.

ATÖLYE S'İN İZNİYLE

Önizleme

Altay Tuz

Türkiyeli “Misafir İşçi”lerin Almanya’ya göçmeye başlamasının üstünden 50 yıldan fazla zaman geçti. Bu yolculuğa, Alman ekonomik mucizesinin alınterini de beraberlerinde getirdiler. Sonunda, bir çoğunun tahmin edemediği bir şey oldu; önce misafirliklerini uzattılar sonra da bir daha geri dönmediler. Bu topraklara köklerini salarak, Almanya’yı “yuva” diye nitelendirebilecekleri bir yer yapmaya çalıştılar. İlk misafirliklerinden 50 yıl sonra bile, hâlâ, her gün, yeni evlerinin getirdiği zorluklarla başa çıkmaya devam ediyorlar.

Bu “hâlen devam eden entegrasyon” süreci bir çoğuna arada kalmış olmak dışında bir seçim bırakmadı. Alman toplumunun bir parçası ve aynı zamanda ülkedeki en büyük azınlık olarak;

karşılaştıkları yabancı düşmanlığının izlerini silecek bir “cennet vatan” ideali, günlük dertleri görmezden gelmeye yardımcı oldu ve onlara ihtiyaçları olduğunda sığınacakları bir liman sağladı.

Türkiyelilere özel sosyalleşme alanları, ya da “kurtarılmış bölgeler,” önce güvende ve rahat hissetmek, sonra da “evde” hissetmek için oluşturuldu. Bu mekânlarda, Türkiyeliler’den başka birinin görülmesi pek olağan değil. Zamanlarını, izole edilmiş topluluklarında, başka uluslara misafirperver olmayan kurtarılmış bölgelerinde geçirmeye başladılar.

Misafir işçilerin kendilerine has, çok katmanlı kimliği, hem “cennet vatan”ın gelenekselciliğini, hem de Almanya’ya uygun yaşam biçimlerini içinde barındırıyor.

SADECE ÜYELER, INKJET FOTOĞRAF B.ASKISI, 2017, 60X84 CM

Aslı Özyenginer

bell hooks'un *Choosing the Margin as a Radical Openness* (1989) makalesinde şöyle bir cümle geçiyor: "Bazen ev hiçbir yerdedir. Bazen insan yalnızca uç bir uzaklaşma ve yabancılaşma hisseder. Böyle zamanlarda ev tek bir yer olmaktan çıkar. Çoğul anlamda - konumlara dönüşür." hooks yine aynı makalede aidiyet ve alan meselelerinin sessizlikle doğrudan ilintili olduğuna değiniyor. Onun bu düşünceleriyle 2015'te -henüz ben evi, ev de beni terk etmemişken- karşılaşıyorum.

Kısa bir süre sonra üniversiteden mezun oluyorum ve ani bir kararla New York'a yerleşiyorum. İstanbul'un derli toplusu olarak tanımladığım bu şehirde "zorunlu yalnızlık" denilen şeyi ilk kez deneyimliyorum. Geçim sıkıntısı devreye girdiğindeyse, yabancı bir ülkede, çocuk adımları. Temas piksellere dönüşüyor; aradan birkaç ay geçiyor. Göç, kendi özgür irademle gerçekleştirdiğim bir eylem, hatta bir lüksken, yavaş yavaş edilgen bir çaresizliğe dönüşüyor içimde. Bu dönemde yaptığım uzun Skype görüşmeleri hattın diğer ucundakiler tarafından aynı cümleyle bitiriliyor: "Ne olursa olsun, sakın dönme Türkiye'ye."

Zaman geçiyor. Uzaklık hissi, adını koyamadığım daha pek çok duyguyla birleşip boğazımda düğümleniyor. bell hooks'un da sözünü ettiği, sessizlik başlıyor. Haziran ayının ilk haftasında annemle bir telefon konuşması yapıyoruz:

"İçinde birikenleri suya anlat," diyor annem.

"Ne saçmalıyorsun?" diyorum.

"Suyu aç, suya anlat. Akar gider böylece" diyor, belli ki ciddi.

Telefonu kapattıktan sonra bu sözün tarihte kültürel bir kaynağı olup olmadığını araştırıyorum. Bir şeyleri suya anlatmak, bu coğrafyaya ait bir batıl inanç olarak çıkıyor karşıma. Anlatılanların suyun akışkanlığıyla birlikte süzülüp gittiğine duyulan, suyun negatif elektriği iletip nötrleme özelliğini, "nefesin" -yani sözel ifadenin- sağaltıcı gücünü baz alan bir inanç. Kökeni tam olarak bilinmiyor fakat varlığı M.Ö. 2. yüzyıldan günümüze kadar uzanıyor.

Günün sonunda, bu inanca dair birkaç soru yokluyor beni: Kelimelerle anlatamadığımız hisleri, suya nasıl anlatacağız? Göçle gelen nefessizliği nasıl sağaltacağız?

Benim için bu sorunun cevabı öyküler yazmaktan geçiyordu. Göçe dair içimde birikeduranları, hikâyeler uydurarak akıttığımı hissediyordum. *Suya Anlat* o günden bu güne defterlerime karaladığım bu öykülerin içinde saklanan hislerden kurtulmak isteyişimle, 2017 yazında başlayan bir proje. Türkiye'ye ziyaretim sırasında, evin de beni terk etmiş olduğunu fark etmemle devam ediyor. Bu projede koparıp attığım, suyun etkisiyle dibe çöken her kağıt parçası, suya anlatamadıklarımıdır.

SUYA ANLAT, YERLEŞTİRME, VIDEO GÖRÜNTÜSÜ, 2017

Cem Örgen

A4, PLASTİK PİPET METAL PARA, KAĞIT KAĞID, 29X29X11 CM, 2017

"A4" ve "A3", kağıt yığını üzerinde duran pipetten yapılmış, iki ayrı ölçekte kağıtçı arabası maketleridir. Pipetler, kağıtçı arabasının üretiminde demirlerin kaynaklanmasına benzer biçimde, eritilerek birleştirilmişlerdir. Renkli birçok pipetin bir araya gelmesi, maketlerin oyuncu hâllerini hatırlatır. Bir ara tüke- tim nesnesi olan pipet, ucuzluğuyla ve kullanım erişebilirliğiyle bir köprü gibi işler. Bu durum hem kağıtçı arabasının hem de kağıtçının aracılığına işaret eder. Maketlerin tekerleklerini oluşturan madeni paralar ve metal daireler, döngüyü ve değeri içinde barındırır.

Çağıl Harmandar

Bu proje elle çizilmiş animasyonlar, kağıt ve gevşek tuval üzerine bir dizi çerçeveli çizimler içermektedir. Mamut Art Project 2018 için, bir eskiz defteri sayfasındaki karalamaları görsel olarak taklit ederek animasyonları taradım ve duvarların yanında çizimler çizdim. İnsan vücudu, hareketleri ve çarpıklıklarının şiirsel olanaklarıyla ilgileniyorum. Animasyonlarım ve çizimlerim günlük yaşam metaforlarını bulmak için mikro hisleri ve hassas anları bir araya getiriyor. Sanatımdaki temalar şöyle özetlenebilir: Samimiyet, şiir, kadın cinselliği.

DUAL (KİLİ), TUVAL ÜZERİNE MARKER, 2017, 41,5X49 CM

Rabia Uluşanver

Çoğu insan, çocukluk dönemlerindeki yeni anılar yaratma heyecanını tekrardan yaşamayı arzular. Genellikle bunun sebebi, yetişkin bir insanın belleğinde yeni anılar için boş alan bulamıyor olmasıdır. Yetişkinliğe kadar geçen süre zarfı içerisinde yitirdiğimiz saflık ve tükettiğimiz duygular, bellek üzerinde yıkıcı bir tahribat meydana getirir. Çocukluk döneminde oluşturulan bu anılar, taze bir boşluğun içerisinde birbiriyle herhangi bir bağı olmayan imgelerin kurduğu diyaloglarla bütünsel bir anlatım sağlar. Yetişkin birey ise, biriktirdiği anılarla zihninin berraklığını kaybettiği için endişe duymaya başlar. Bu nedenle, çocukluktaki gibi beyaz bellek üzerine daha minimal imgeleri yerleştirerek, zihninin boşluğunu koruma amacı taşımaya ihtiyaç duyar. Çalışmalarımnda, bez ve kağıt gibi kolay erişilebilir malzemeleri yüzey olarak kullanıp; mürekkep, akrilik, pastel veya yağlı boyalarla minimal imgeler oluşturarak, daha çocuksu bir kayıtsızlıkla üretimlerimi oluşturdum. Bu süreçte, anı yorumlaya ve onu saklamaya çalıştım.

PAN, TUVAL ÜZERİNE AKRİLİK, 2017, 50X70 CM

Abdulhenan Doğan

Üretimim 1990'larda yaşanan zorunlu göç ile Mardin'den önce Diyarbakır'a oradan da Adana'ya gelen ailemin, aktardıkları *post-hafıza*yla yüzleşmem gerektiğini düşünmem ile başladı. Ancak bana üniversiteye başlayana kadar anlatılan güzel hikâyeler bu projeye hiçbir etkisi olmadı. İşlerim, üniversite yıllarımda bu konuyu sorgulamam ve ardından gerçekten yüzleşmemi konu alıyor. Ben ailemin izlediği göç yolunun tam tersine bir yol izleyerek kendimi köyde buldum. Benim için bu bir yol hikâyesine dönüştü. Bu hikâyede, aidiyet, gerçek, benlik, göç ve kaygı temaları üzerinde durdum, özellikle de "aidiyet." Bu hikâye fiziki bir yüzleşme olduğu kadar aslında kendimle de bir yüzleşme deneyimledim. Fotoğraf projesi olarak başlamayı düşündüğüm bu projede, "Peki aynı zamanda video da çekersen neler olur du?" sorusu üzerine video çekmeye başladım.

YÜZLEŞME, VIDEO GÖRÜNTÜSÜ, 2017

Öykü Canlı

İki yıl önce ABD'den Türkiye'ye kesin dönüş yaptığım dönemde annemin memleketi Giresun'da başlattığım bir seri *anavatanım*. Aile ve memleket mevzusu üzerine düşünürken insanın aidiyet duygusunu kaybedip yeniden bulmaya çabalamasının izlerini taşıyan bir hikâye. Hareketsizliğin hakim olduğu basık bir atmosferde zaman/mekân/canlılık üzerine çeşitlemeler. Sıkışmışlık ve durağanlık hislerinde gezinirken ışık, akış, çıkış arayışını yine ışıkla (veya karanlıkla) anlatma çabası.

Muhtemelen sinema kökenli olduğum için serilerimde fotoğrafların bir araya getiriliş biçimleriyle çok katmanlı ve lineer olmayan bir anlatım dünyası örmeye çalışıyorum. Bunun için de portre, iç mekân ve dış mekân fotoğraflarının beraber çalıştığı ve birbirleriyle etkileştiği serimde renk, fotoğrafların birbiri ardına dizilimi, bu dizilimin getirdiği serbest çağrışım ve atmosfer gibi elementlerden yararlanıyorum. Böylelikle *anavatanım* aslında benim için çok kişisel bir hikâyeyken, yaşam, ölüm, zaman, mekân, hareket, hareketsizlik ve etkileşim gibi konuları içinde barındıran daha geniş ölçekli bir kurguya dönüşüyor.

ANAVATANIM SERİSİNDEN, ARŞİSEL PİGMENT BASKI, 50X70 CM, 2015-2017

Gökhun Baltacı

Sondaj iki yıl önce başladığım ve hâlâ devam ettiğim bir pastel boya serisi. Bu sondaj çocukluk dönemlerine ve oradan diğer gündelik nesnelere sıçramış bir delme biçimidir.

İŞİMSİZ (SONDAJ SERİSİNDEN), KAĞIT ÜZERİNE YAĞLI PASTEL, 2017, 70X100 CM

MAP jürilerine sorduk

**Mamut Art Project sanat dünyasında nasıl pozisyon alıyor?
Bu tekil sanat etkinliğinin piyasaya etkisini nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Ayşe Umur Sanat koleksiyoneri

Mamut Art Project, ülkemizde çok dar bir alanda yaşamakta olan çağdaş sanatın gelişmesi ve daha önemlisi yaygınlaşması anlamında öncülük yapmış bir oluşum. Az sayıda da olsa aynı amaçla yola çıkan diğer girişimlerden en önemli farkı başvuru sürecinde yaş, eğitim ya da alan sınırlaması yapmaması. Bu yaklaşımın çok inandığım “hayat boyu öğrenim” ilkesini desteklediğini düşünüyorum. Etkinliğin piyasa etkisine ilişkin soruyu sanatçılar, sanatseverler ve sanat profesyonelleri bağlamında değerlendirmek isterim. Sanatçıların eser üretimini cesaretlendirip, yeteneklerini ve çabalarını görünür kılması, özgürce kullanabilecekleri yeterli sergileme alanı sağlaması ve sanatçının kendisini ifade edebileceği bir buluşma ortamı hazırlamasını değerli ve önemli buluyorum. Önceki yıllarda Mamut Art Project’te buluşmaları sonrası galerilere giren ve kişisel sergi açan sanatçıların sayısı az değil. Bu platform üretimlerini sanat alıcıları ile buluşturmakta zorlu süreçler yaşayan sanatçıların sanat dünyasının çeşitli alanlarındaki değerli isimleri ile tanışmaları açısından önemli. Sanatseverler açısından baktığımızda galerisi olmadığı için izleme fırsatı bulunamayan sanatçılarla tanışmak anlamında çok heyecan verici. Ayrıca henüz sanat ile ilgilenmeye yeni başlayanlar açısından da hemen hemen her alandan eserin görülebildiği, sanatçılarla sohbet imkanının bulunduğu ve çağdaş sanatın daha ulaşılabilir olduğunu fark edildiği dinamik bir ortam sunuyor. Sanat Profesyonelleri açısından ise; bağımsız ve yetkin bir jüri tarafından seçilmiş sanatçıların daha önce sergilenmemiş işleri ile buluştukları, sanatçıları yakından tanıma fırsatı buldukları verimli bir keşif alanı olduğunu düşünüyorum. Geçmiş dönemlerde bu projede yer alan pek çok sanatçının kariyerlerini çeşitli sergilerde yer alarak ve galerilerde sergiledikleri çalışmalarla başarılı bir şekilde devam ettirdiklerini görmekteyiz. Bu platform sanat dünyası için de değerli sanatçıların kazanımı anlamına geliyor. Sürdürülebilirliğin zor olduğu ülke koşullarımızda, başlangıçta sunduğu kaliteden hiç taviz vermeden tekrarlanan bu girişim için; Mamut Art Project kurucularına, ekiplerine ve desteğini kesintisiz sürdüren Akkök grubuna çağdaş sanata yaptıkları katkıdan dolayı teşekkür borçluyuz.

Evrim Altuğ Sanat yazarı

Evrim Altuğ’un yanıtını bu alıntı tavsiyesiyle iletiyoruz:
“Mesele kuruma karşı olma meselesi değil: Kurum biziz. Mesele bizim nasıl bir kurum olduğumuz, ne tür değerleri kurumsallaştırdığımız, hangi pratik biçimlerini ödüllendirdiğimiz ve hangi türde ödülleri arzuladığımız.”

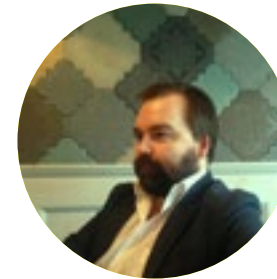
- Nato Thompson, *İktidarı Görmek - 21. Yüzyılda Sanat ve Aktivizm*, Koç Üniversitesi Yayınları. Çeviren: Erden Kosova (s. 113)

Haldun Dostoğlu *Galeri Nev İstanbul Kurucu Direktörü*

Mamut Art Project Türkiye sanat dünyasına yaptığı genç, dinamik ve yepyeni katkı ile zihinlerimizi tazeliyor. Özellikle sistem dışında kalmış sanat üretimi ile ilgili hepimizi bilgilendiriyor. Kodlarımızı yeniden düzenlememize fırsat veriyor. Piyasa etkisinden çok söz ettiğim tazelenme hissine yaptığı katkıdan dolayı çok önemli buluyorum. Emegi geçen ve destek veren herkesi kutluyorum.

Osman Erden *Akademisyen, sanat yazarı*

Mamut Art Project’in düzenlendiği dönemde sanat ortamına bir dinamizm kattığına şüphe yok. Doğrusu sanat dünyasına katkısı bakımından Contemporary Fuarı’ndan daha önemli bir organizasyon olduğunu düşünüyorum. Kurumsallaşmış, profesyonel olarak işleyen galeri sayısının bir elin parmaklarını geçmediği bir ortamda, normalde galerilerin üstüne düşen, yeni sanatçıları keşfetmek, görünür kılmak gibi işlevleri yükleniyor. Mamut Art Project’in geçmişinde yaşanan bir iki aksaklık dolayısıyla binden fazla başvurunun olduğu bir etkinlikte dosyaların doğruluğunun denetlenmesinin ne kadar gerekli olduğunu bir defa daha anladık. Mamut Art Project’in işleri sergilenen sanatçılara sanat piyasasında sahip oldukları haklara dair hukuki bir bilgilendirme yapması organizasyonu sanat dünyasında çok daha samimi bir yere taşıyor.

Murat Alat *Sanat yazarı*

Türkiye sanat ortamı her ne kadar on sene öncesine göre kat kat hareketli olsa da hâlâ yerleşik bir yapıya oturamadı ve kurum sayısı yetersiz. Bu yetersizlik sık sık sistemin işlemesine mani olabilecek düzeyde hem de. Okulların yetersizliği, kamu kuruluşlarının yetersizliği, kar amacı gütmeyen özel kurumların yetersizliği ve galerilerin yetersizliği sanat dünyasına dahil olmaya çalışan gençleri bir decathlon sporcusu gibi hazırlanmak zorunda bırakıyor. Her köşede bir engel bir bilinmez var. Ramboya dönüşmeden bu engelleri aşip kendini kabul ettirmek epey külfetli bir iş ve sanat sistemi de bu zorluğun ceremesini çekiyor.genç sanatçılar sisteme entegre olamıyor. Mamut bu hâl ve vaziyet içerisinde mütevazî ama kayda değer bir rol tutuyor. Sistemin içindeki teknik işlevinin yanısıra izleyiciye ve takipçiye dönemin sanatına dair bir kanaat edinme fırsatı da tanıyor.

Eda Kehale Argün *Christie’s Türkiye Temsilcisi*

Mamut Art Project, benim gözümde kariyerinin başındaki sanatçılarla sanat dünyası ve piyasasını buluşturmayı amaçlayan bir oluşum. Sanatçılar açısından baktığımızda, belirli bir elemeden geçerek eserlerini ilk defa bu kadar geniş bir kitleyle paylaşma imkanını buluyorlar. Bu çok değerli bir fırsat. Genç sanatseverler, kendi bütçelerine uygun, fakat konuda farklı açılardan bilirkışı sayılabilecek, her sene değişen bir jüri tarafından seçilen sanatçılarla tanışıyorlar. Sanat dünyasının daha uzun zamandır içinde olan koleksiyonerler ise, yeni sanatçıları keşfedebiliyorlar. Doğrudan sanatçıyla koleksiyoneri bir araya getirmesinin dışında, Mamut, Türkiye’deki galericiler ve küratörlerin de çok ciddi bir kısmı tarafından ziyaret ediliyor. Dolayısıyla MAP birebir satışın ötesinde, sanatçıların sanat dünyasının oyuncularıyla işbirliklerine olanak verebilecek bir platform hazırlıyor. Bu ortaklıkların pek çok örneğini gördük yıllar boyunca. MAP’ın aldığı pozisyonu değerlendirirken, ne olduğu kadar ne olmadığı da önemli bence. Bu oluşum, bir müze sergisi değil; seçki herhangi bir küratoryel yaklaşım üzerinden oluşmuyor. Parçaların toplamından daha fazlası olduğunu iddia etmiyor. Aynı zamanda uzun vadeli galericilik, sanat menajerliği gibi bir iş tanımları da yok. MAP’ı en yakın kıyaslayabileceğim olgu, sanatçılara doğrudan sergileme alanı verilen bir sanat fuarı. Bu şapkaıyla, MAP sanat piyasasının dengelerini bozmadan beş yıldır güzel katkılarda bulunuyor.

SİMGE BURHANOĞLU VE SEYHAN MUSAOĞLU, FOTOĞRAF: SİTKİ KÖSEMEN

Maddesiz ve anda

Geçtiğimiz üç yıldır Mamut Art Project’in performans programını düzenleyen Simge Burhanoglu ve Seyhan Musaoğlu ile sohbet ettik

Simge Burhanoglu performans sanatçı- larını tek çatı altında toplayan Performis- tanbul’un, Seyhan Musaoğlu ise kolektif diyalogun ve deneyimin öncelikli olduğu bağımsız sanat mekânı Space Debris’in kurucusu. İlk sene sadece Performistan- bul ve Space Debris olarak Simge ve Sey- han’ın başlattıkları performans programı son iki senedir Mamut Art Project’e bir başvuru kategorisi olarak dahil oldu. Per- formans sanatının hak ettiği değerde ve ortamda sunulması gerektiği yolundaki inançlarıyla uzun soluklu bir yolculuğa çıkan ikili iki yıl önce *Performansı Fark Ettiniz mi?* diye soran kinayeli bir baş-

lıkla performansın da yan disiplin olarak değil, ana disiplinler arasında olduğunu anlatmak üzere sürece başlamışlardı. Bu sene yapmak istedikleriyse *Maddesiz?* başlığı altında performansın hisle dene- yimi ön plana çıkararak elle tutulamayan fiktisel varlığını vurgulamak ve bu şe- kilde performans sanatının diğer sanat disiplinlerinin arasında aynı haklar ve mülkiyetler içinde geliştirilip ilerlemesi- ne yol açmak.

Performans sanatını insanlara nasıl anlatmak istediniz?

İlk önce bir eleştiriyse başladık çünkü

performans genelde fuarlarda bir pazar- lama aracı olarak kullanılıyor. Bir ana disiplin değil de yan disiplin olarak diğer işleri satmak ve insanları çekmek uğruna olduğu değer in aşağısında gösterilme durumunda kalıyor maalesef. Manevi hâli, durumun anlık olması, satılabilir olduğuna inanılmamasından dolayı böyle bir tarafa kayıyor. Biz de tam bu yüzden demiştik ki: *Performansı Fark Ettiniz mi?* Yani aslında performansın ne kadar yaşamsal bir konu olduğunu anlatmak istedik. 6 performansla bu alanı da hayatın içinden bir deneyim olarak sunduk ve bir gösteri, bir şov gibi olmadığını gösterdik.

Ebru Sargın, *Buradayım* performansı ile kırmızı halının bir parçası olarak bir ke- narda durdu. Ata Doğruel arkasında “Bu işi 9 saatliğine satın almak ister misin?” yazan bir duvarın önünde çerçevenin sı- nırlarından çıkmadan iki gün boyunca 18 saat durdu... Kısaca seyircilere tamamen hissi durumlar yaşatarak performansı anlattık. İlk yılın başarısı ertesi yıla yansdı ve MAP performans programını sahiplendi. Bu bizim için çok önemliydi. Performans için ayrı bir alan açıldı. Pro- düksiyon ve operasyon MAP tarafından karşıllandı ve biz de *Nasılsın?* başlığı al- tında 14 tane performans sunduk. 4 güne 14 performans sığdırmak çılgın bir şeydi ama hem çok fazla başvuru aldık hem de Mamut’un bu olaya sahip çıkması çok motive ediciydi. Temayı *Nasılsın?* olarak belirlemiştik çünkü öyle kötü dönem- lerden geçiyorduk ki herkesin ilk sorusu “Nasılsın?” oluyordu. O sırada yapabile- ceğimiz başka bir şey yoktu. Gerçekten insanlara nasıl olduklarını sormamız gerekiyordu. Bunu ekarte edip daha üst- ten bakacak bir tema ele alamazdık. Or- tamda uygun değildi. O yıl, İranlı sanatçı Alireza Mozafari’nin performansçının vücudunun unlanıp üstüne savaş fotoğ- raflarının çengelli iğneyle tutturulduğu bir performansı vardı. Fotoğrafları izleyi- cilere dağıtmışlardı ve onlar fotoğrafları geri verdikçe o tek tek çengelli iğneye ta- kıp performansçının üzerine geçiriyordu. İzleyicilerin bu eylemi algılaması biraz uzun sürdü ve neye sebep olduklarını fark edince irkildiler. Sonrasında çok yoğun bir duygu seli oldu. Herkes ağlıyordu. İn- sanlar anlamayıp fotoğrafları geri verdik- leri için de pişman oldular çünkü iğneleri takan çocuğun eli titriyordu ve o da ağlamaya başladı. Sonra insanlar her şeyi parçaladılar, attılar. O istediğimiz hissi verebildik. Derdimiz o alanda, o kaosun içinde bu konsantre ortamı yaratabilmek- ti. Bu duyguları geçirebileceğimiz kendi- ne ait bir alan. Zaten başladığımız zaman bunu konuşuyorduk.

Sizin Mamut’ta sunduğunuz şey adım adım dolayısıyla henüz tamamlanmadı.

Biz performans kavramını geliştirmek üzere yola çıktık. Türkiye’de ilk defa bir performans fikri tekrar gerçekleştirilmek üzere satışa sunulacak. Bu büyük bir giri- şim. Bu noktaya getirmek için 3 senedir çalışıyor olduğumuzun altını çizelim. Bu sene performans sanatçıları da ‘Mamut sanatçıları’ olarak anılacak. Bu bir devrim sayılabilir.

Bir nevi jüri gibisiniz.

Performansı anlamak için sanatçıyla oturmak gerekiyor, tanışmak gerekiyor, sıfırdan iş üretmek gerekiyor. Diğer sa- natçılar gibi bitmiş bir işi fotoğraflayıp veremiyor. Bu bir risk. Aslında döngünün bozulduğu yer. Performans, izleyiciye bir ürün sunmadığı için bu sene adı *Madde- siz?*. Maddesiz bir şeyi satışa sunuyoruz. Bu yıl biz, ikimiz, özel olarak bu işle ilgi- leniyoruz ve sıfırdan projeler alıyoruz.

Herhangi bir çağdaş sanat yapıtı seçen jüri nasıl yapıtın fotoğraflarına bakmak ya da kendisini görmek istiyorsa, biz de performans sanatçısının kendisini gör- mek zorundayız çünkü onunla çalışaca- ğız. Enerji her şey. Onu nereye götürebili- riz veya götürebilir miyiz? Aynı frekansta mıyız? Bunları çok detaylı işliyoruz çün- kü çok riskli işler olabilir. Mesela çengelli iğneyi üstüne batırmak... O kişi gitse o iğ- neyi birine batırır? Ya da üzerinden çekse ve etraf kan olsa?

Maddesi olmayan bir değeri satmaya çalışmak ne demek?

Bu tam olarak tekrar gerçekleştirme hakkını satmak demek. Yani performans sanatının doğasına uygun bir şekilde per- formansın fikrinin tüm gerçekleştirme şartlarının yazdığı bir anlaşma ile işi kişi kağıt üstünde sunmak ve tekrar hayata geçirildiğinde de yazan şartlara göre ger- çekleştirmek demek.

Şartları sanatçılar mı belirliyorlar?

Beraber belirliyoruz. “Nasıl? Aldım, sonra ne yapacağım?” soruları çok geli- yor. Halbuki bu performansı herhangi bir koleksiyon sergisinde sergileyebilirsiniz. Koleksiyoner deposundan illa bir malze- me, materyal olarak duran bir iş çıkar- mak zorunda değil. Kağıt üzerinde bir fikir olarak duran bir şeyi de çıkarıp tek- rar küratörlerle iş birliğine geçerek ya da sanatçıyla iletişime geçerek performansı tekrar sergileyebilirsiniz. Ya da bir müze, bir performansı satın aldığında yeni bir sergi zamanı bunu tekrar sergileyebilir. Bu mucizevi bir şey değil, çok önceden beri sahip çıkılması gereken bir sistem. Yani performansın doğasına uygun satış şekli bu. Performansın fotoğrafı ya da videosu, performans sonrası ortaya çıkan bir üründür, dokümantasyondur. Perfor- mansın kendisinin satışı değildir. Bu işin duayenleriyle de konuştuk. Marina Abra- movic’in enstitüsü de genelde işlerini iş özelinde sattığını söyledi. Biz de yine aynı sistemde her sanatçı için ayrı bir sözleşme yaparak ilerleyeceğiz.

Performans sanatının bugüne kadar iyi bir dokümantasyon ve arşiv çalışma- sı yapılmadığı için sizce öznellik açısın- dan bir risk taşıyor mu?

Evet böyle riskleri olabilir fakat bunla- rın tartışmaya açılması bile çok güzel. Bu yüzden korumak için telif hakkı mesele- lerinin çözülmesi ve dökümantasyonunun iyi yapılması gerekiyor. Dökümantasyon işin son ürünü ama işin kendisi değil. Bu konuda en çok karıştırılan şey bu. Perfor- mansın kendisini satacaksan ancak o ‘an’ı satabilirsin çünkü performans bir an, ya- şamsal bir şey. Kutulayıp kaldıracabileceğin bir şey değil. Bir fikir ve tekrar gerçekle- ştirildiğinde de muhakkak değişiklikler olacaktır.

Bu yıl Mamut’a gelmeden önce bilin ki izleyeceğiniz performansların hepsi satışa açık olacak. Bunun en önemli getirisi ise performans sanatçılarının haklarını korunması ve performans sanatını sür- dürülebilir hâle getirmesi. Piyasada var olabilmesi, performans sanatçılarının da sanatlarıyla kazanç elde etmeleri çok önemli.

MAP için nasıl *portfolyo* hazırlamalı?

Mamut Art Project portfolyonuzu 4 etapta, kolayca, hazırlayabilirsiniz

1 Portfolyonuzu Mamut Art Project'in *websitesi* üzerinde yazan başvuru şartları ve burada belirtilen yönlendirmeler doğrultusunda dikkatlice hazırladığınızdan emin olun. Mamut Art Project ekibinin başvuru dönemlerinde her soruya açık olduğunu ve yardımcı olmaktan mutluluk duyacağını unutmayın.

2 Dosyanızda MAP'a katılacağınız projenin adı ve açıklaması (alt metni) yer almalı. Açıklamanız tek bir cümle bile olabilir. Proje açıklamanızda, gönderdiğiniz işlerin alt metnini sade ve anlaşılır bir dille anlatmalısınız. (Eğer projenizde bir eser listesi varsa burada belirtilmelidir.)

3

Ad-Soyad
Doğum Yılı
Doğum Şehri
Yaşadığı Şehir
E-posta
Telefon
Adres
İstenirse web sayfası, sosyal medya hesap bilgileri

Net ve anlaşılır fotoğraf

Eğitim
Sene, Okul adı, Eğitim alınan/Mezun olunan alan

(Varsa) Katıldığı Sergiler
Sene/Sene aralıkları, Sergi adı, Şehir, Kişisel sergi/Grup sergisi

Alınan Ödüller/Basın haberleri
Sene, Ödülün/Basın mecrasının ismi, Ödül derecesi/Konu başlığı

Not: CV kısmına çalıştığınız yerleri de ekleyebilirsiniz ancak çalıştığınız bir kurum ile sanatçı olarak yer aldığınız bir sergi arasındaki farkı belirttiğinizden emin olun.

4

Eser Adı
(yoksa, İsimsiz olarak yazılabilir)
Kullanılan Malzeme(ler)/Teknik
Eserin boyutu
(Yükseklik x Genişlik x Derinlik)
Üretim Yılı

Portfolyonuzun diğer sayfalarına MAP'a katıldığınız eser(ler)in görselleri ve tam künye bilgilerini koymalısınız.

• CV'de yer alan tüm bilgileri madde madde ve başlıklara ayrılarak yazmalısınız.

• Yapıtlarınızı net, yüksek çözünürlükte ve iyi bir ışık altında, tek tek çekmeli ve detay fotoğraflarını da eklemelisiniz.

• Yerleştirme başvurularınız boyut, malzeme, prodüksiyon gibi konularda ayrıntılı olmalı.

• Fotoğraf portfolyolarınızda mutlaka bir seçki yapılmalısınız, bu seçkiyi yaparken ne düşündüğünüzü ve seçkiyi nasıl yaptığınızı bir metinle açıklamalısınız.

• Heykel gibi 3D yapıtların farklı açılardan çekilmiş görsellerini koymalısınız.

• Gönderdiğiniz medya dosyaları en fazla 40 MB olmalı. (Örneğin video göndermek yerine YouTube yada Vimeo kanallarına yükleme yapıp linkini paylaşabilirsiniz.)

MAP'tan *sanat eseri* alanlara sorduk

- 1- Sanat eseri alma fikri hayatınıza nasıl dahil oldu? Ve ilk aldığınız eser neydi?
- 2- MAP ile tanışmış olduğunuz isimlerin üretimlerinde nasıl yol aldıklarını takip ya da merak ediyor musunuz? Bunun için neler yapıyorsunuz? Güncel kalmak adına nereleri takip ediyorsunuz?
- 3- Sanatın yatırım amaçlı bir tarafında bulunması sizin sanat eserine yaklaşımınızı etkiliyor mu?

ŞENER YILMAZ ASLAN, TAVAF
(BEKLEYENLER), FOTOĞRAF, PLEKSİGLAS
SANDWICH, 250 X 65CM, 2013

Emine Sarpyener Tonguç

1- Sanatsever bir ailede büyümeme rağmen kendi sanat eserlerime sahip olma tutkusunu üniversitede sanat tarihi okuduktan sonra başladı. İlk görüşte aşık olduğum bazı eserleri yaşam alanımda da görmemin beni çok mutlu edeceğini, iyi hissettireceğini anladım diyebilirim. İlk satın aldığım eser babamla birlikte bir müzayedede karşılaştığımız bir yağlıboya Mustafa Pilevneli tablosuydu.

2- Mamut ile tanışmış olduğum sanatçıların gelişimini ve yeni projelerini hem Mamut'un devam eden iletişimlerinden, hem de sanatçıların sosyal medya paylaşımlarından takip ediyorum. Ayrıca anlaştıkları galerilerden ya da Mamut'tan sonra katıldıkları farklı projelerden de takip etmeye özen gösteriyorum. Türkiye'de galerilere ek olarak bazı müzayedeleri de takip etmeye çalışıyorum, yurtdışı kaynağı olarak da "Artsy" ve benzeri dijital alanları takip ediyorum.

3- Sahip olduğum eserler arasında yatırım değerinin zamanla arttığını bildiğim eserler de, hiç bu bakış açısıyla yaklaşmadığım eserler de var. Yeni bir sanat eseri almaya karar verdiğimde ilk tercih sebepim asla yatırım potansiyeli olmuyor, fakat böyle bir gelişim göstereceğine inanmamın alım kararımı desteklediğini söyleyebilirim.

HALLEDERİZ İNŞ. KOOPERATİFİ, FETİŞ YAPI MANİFESTOSU, GRAFİK BASKI, 40CM/25CM/5CM, 2017

Zülal Ulusan

1- Sanat eseri alan ve buna meraklı bir aileye doğdum ben. Büyümenin ve kendi maddi imkanlarıma sahip olmanın doğal bir sonucu olarak geliştirdim benim için bu merak. İlk maaşımın tam yarısına denk gelen bir paraya Devrim Erbil baskısı almıştım.

2- Mamut'la tanıdığım insanları tabii takip ediyorum. Ben sanat alımı yapan kişi ve sanatçı arasında ortak bir dil oluştuğu için o alışverişin gerçekleştiğine inanıyorum. Onun için kişisel olarak da tanışmaya, bir araya gelmeye çalışıyorum. Ama her sanatçı ile bu fırsat olamıyor. O zaman da elimden geldiğince sosyal medya, küratörler/galericiler, sanat aktörleri

aracılığıyla takip ediyorum. Kişisel ilişkilerimi bu yönde hep aktif tutmaya özen gösteriyorum, mesai ayırıyorum. Atölye ziyaretleri yapıyorum. Bu durum beni hem besliyor hem de geliştiriyor. Tüm bunlar haricinde takip ettiğim İnternet siteleri, yayınlar oluyor. Kitaplar okuyorum, üniversitede sanatla ilgili bir bölüm okumadım ama kendimi ilgilendiğim alanda mutlaka bilgilendirmeye ve çeşitlendirmeye çalışıyorum. Bir de mümkün oldukça geziyorum çünkü göz eğitiminin yerini hiçbir şeyin dolduramadığına inanıyorum.

3- Beni yatırım tarafı çok fazla etkilemiyor açıkçası, tam tersine genç sanatçı-

lardan alım yapıldığında işin içindeki bilinmezlik hoşuma gidiyor. Sanatçının dili nasıl değişecek, üretim devam edecek mi, devamındaki üretim bana hâlâ hitap edecek mi bütün bu sorular risk benim için. Aldığım işleri kısa vadeli düşünerek almıyorum. Benim için en büyük mutluluk çocuklarımla zamanı geldiğinde bayrağı devralması veya aldığım bir eseri beğenip kendilerine ayırmaları olur. İlla meta olarak bakacak olursak, sanırım kimse yaptığı yatırımın ölü yatırım olduğunu görmek istemez. Ben yine de işe daha romantik tarafından bakıp sanatçının gelişimi ve benim eseri seyrederken alacağım keyif orantılı düşünmeyi tercih ediyorum.

KENAN ÖNCAN, İŞİMSİZ, INKJET BASKI, 40 X 40 CM, ISIMSIZ, INKJET BASKI, 2012

TUĞBA MÜLAZIMOĞLU, PALIMPSEST_07, 60 X 60 CM, 2015, ARŞİVSEL PIGMENT BASKI

Melis Börteçene

1- Sanat eseri alma fikri bana ailemden kalma bir alışkanlık. İlk aldığım eser (milattan önce bir tarihte) kazandığım ilk para ile o zamanlar Moda'da bulunan Cumalı galeriden bir Burhan Uygur tablosu idi.

2- Evet takip etmek istememe rağmen pek başarılı değilim. Ancak galerilere girebilmiş olanları daha kolay takip edebiliyorum. Sosyal medyadan Artsy, Artfrankly, bantmag, Artful Living, Moma, Tate, Gauggenheim... Saha üyeliğim sayesinde onların açılımları doğrultusunda bakmaya gayret ediyorum.

3- Kesinlikle hayır. Değer kazanması ve çıkış yapması sadece gurur veriyor (iyi seçim yapmışım manasında) ama maddi bir beklenti ve kazanç gözetmiyorum.

Begüm - Emre Demirel

1- Özellikle seyahatlerde birlikte müze ve galeri gezmeyi çok seviyoruz. Bu geziler sayesinde ilgimiz giderek arttı ve evimizi gördükçe bizi mutlu eden eserler ile süslemeyi hayal ettik. Mamut'un ilk senesinde bizim için daha ulaşılabilir olan eserler ile karşılaşınca Güliz Baydemir'in bir eseri ile ilk adımımızı attık.

2- Mamut sayesinde bir çok yeni sanatçı ile tanıştık, bazıları ile sohbet etme fırsatımız da oldu. Açıkçası öğrendikçe ve farkındalık arttıkça insan ister istemez takip ediyor oluyor. Biz mümkün oldukça galerileri gezerek takip ediyoruz, yeni tanıştığımız ve aklımızda kalan isimler ile ilgili bir şey gördüğümüz zaman kaçırmamaya çalışıyoruz. Sosyal medyanın da çok faydası oluyor, Mamut'u da sosyal medya üzerinden takip etmek güncel kalmamıza yardım ediyor.

3- Hayır etmiyor. Sadece yatırım amaçlı olarak kişinin gerçekten beğenmeden, belki o an popüler olduğu için bir eser alması fikri benim sanat eserine bakışım ile örtüşmüyor. Ancak sanatın zamanla değerlenmesi tabii ki çok güzel bir şey.

Fiyat politikaları üzerine

Sanat eserini çekici kılan çarpıcı olması, arkasında gizlediği hikâyeler, yapıldığı teknik, sunduğu görsel dil, yeni ve öznel olması. Diğer bir yönü ise fiyatı. Peki, sanatçının kariyerini dahi etkileyebilen fiyat politikaları üzerine yeteri kadar tartışıyor muyuz? MAP’ın satış direktörü Ekin Kohen ve sanat danışmanı Melis Terzioğlu’ndan edindiğimiz bilgileri derledik

Mamut Art Project’e katılmak için yaş sınırı olmamasına rağmen sanatçıların çoğu daha önceden eser satışı yapmamış sanatçılardan oluşuyor. Bu da fiyatlandırmayı oldukça etkileyen bir durum. Eserleri fiyatlandırırken çıtayı gereğinden fazla yükseltmemek ancak sanatçının da muhakkak üretim maliyetini karşılayabilecek olmasını sağlamak MAP’ın gözettiği kriterler arasında yer alıyor. “Bizim istediğimiz eserin alıcının önüne en doğru şekilde çıkması,” diye ifa ediyor Ekin bu hassasiyeti. Fazlaca abartılmış fiyatlar bir noktada sanatçının kariyeri için de tahmin edilemeyecek kadar tehlikeli durumlar oluşturabiliyor.

MAP’ın herhangi bir taban ya da tavan olarak belirlediği fiyat çizgisi bulunmuyor. Ayrıca özellikle edisyonlu yapıtlar için edisyonlar arasında fiyat farkı da bulunmuyor. (Edisyonlu eserler satılan her eser edisyonunun ardından temel fiyatı biraz daha yükseltilecek satışa sunulabilir.)

MAP sergiledikleri sanatçılara hem ücret almadığı bir alan açıyor hem de bütün prodüksiyon masraflarını üstleniyor. Hâl böyleyken Mamut’un gerçekten sanatçının üretimini destekleyen ve haklarını korumak isteyen duruşunu yadsıyamayız. “Gelen eserlerin hepsi çok değerli hatta paha biçilemez bir değerde diyebilirim. Değeri biçilemeyecek bir şeye fiyat koymak öyle zor ki,” diyor Ekin ve devam ediyor “Biz özellikle sanatçı ve koleksiyoner arasındaki kurum işlevinde olmayı çok önemsiyoruz. Çok büyük bir emek veriyoruz. Sanatçının işin başındayken sistemin nasıl işlediğini görebilmesi gelecek kariyeri için büyük bir tecrübe.”

Sanatçı ve koleksiyoner arasında bir köprü görevi üstlenen MAP sorumluluklarını önemseyen bir kurum. “Galeri sayısının oldukça az olduğu, müzelerin parmakla sayılabildiği ve kâr amacı gütmeyen kurumların mumla arandığı bir ortamda Mamut Art Project, genç sanatçılara kendilerini gösterebilecek bir

platform sunarak Türkiye’nin sanat ekosisteminde gerçekten önemli bir boşluğu dolduruyor. En önemlisi, Mamut ekibi, sanatçılara sadece bir mekân sunmanın ötesinde, etkinlik süresi boyunca ve sonrasında büyük bir özveriyle bu sanatçılara yol göstericilik yapıyor,” diyor Melis Terzioğlu MAP’tan bahsederken. Ama bir noktada algı bir şekilde değişiyor ve özellikle alıcı nezdinde sanatçıya vermek istenen destek bir yatırım fikrine dönüşüyor. Melis tam burada ciddi bir problem olduğunu düşünüyor ve açıklıyor: “Filantropizmin bağış yapma ya da okul inşa etme algısından çok da öteye geçemediği bu ülkede, sanata filantropik bir yaklaşımı aşılama -hele de yeni ve genç sanat alıcısına- gerçekten çok elzem. Benzer bir yanılgıya genç ve tecrübesiz sanatçılar da düşebiliyor. Eserlerinin çoğu ya da tümü satılan bir sanatçı, sadece bu satışları gerçekleştirdi diye kısa bir sürede fiyatlarını gerçekçi olmayan bir biçimde artırabiliyor ya da ‘Acaba çok ucuza mı

sattım?’ diye düşünerek gereksiz bir panik yaşayabiliyor.”

Ülkemizde çağdaş sanata ilginin yoğun olduğu 2008-2012 yılları arasında buna benzer pek çok senaryo yaşandı. Yanlış fiyat politikalarının ve iyi niyetli heveslerin hırsa dönüşmesi yüzünden birçok alıcının ağız yandığı gibi sanatçıların kariyerleri de ciddi şekilde zarar gördü. Melis şu şekilde devam ediyor: “Ahlaklı, dürüst ve bilgili galericilere de, tam da yukarıda saydığım sebeplerden ötürü, çokça ihtiyaç var. Uluslararası standartlara uygun iş yapan galeriler, sanatçıya, kariyerine düzgün ve sağlam adımlar atması yönünde kılavuzluk yaparken alıcıyı da doğru yönde eğitip, motive edebilme gücüne sahipler. Ciddiyetini her daim koruyarak, sebatla, inançla, kalitesinden ödün vermeden üreten bir sanatçı, sanatına inanan ve düzgün bir fiyat politikası uygulayan bir galeriyle uzun yıllar çalıştığında bu emeklerinin karşılığını alıyor. Bu da demek oluyor ki bu uzun soluklu

bir yolculuk, hem sanatçı, hem alıcı, hem de galerici için. O nedenle, Mamut’a kabul edilen sanatçıların gençlik ya da tecrübesizliklerinden ötürü ‘sattım-satmadım’ muhakemesine girmemesi ve inandığı yolda sağlam adımlar atarak yürümeye devam etmesi gerekiyor. Unutmamak gerekiyor ki kimse kariyerini sadece Mamut süresince inşa etmiyor. Zaten Mamut’un da böyle bir sihirli değnek olma iddiası yok.”

Melis Terzioğlu’nun filantropi üzerinde getirdiği eleştiriler aslında içlerinde umudu da barındırıyor, “‘Ucuzken alıyorum, ileride değerlenecek(mış)’ kafa yapısı, belki bir gün ‘Eseri sevdiğim, sanatçının dünya görüşüne inandığım ve yapacağım bu alımın onun sanat üretimine devam edebilmesine destek olacağının bilincindeyim,’ şeklinde bir bakış açısına evirilebilir,” diyor ve ekliyor “Bu olmadığı sürece, özellikle genç sanatçılar, maalesef hayal kırıklığı yaşamaya devam edecekler.”

Sonuç olarak “Bu düşünceler değişmediği sürece alıcılar yanlış motivasyonlarla alım yaptıklarını kabullenmeyip birileri tarafından aldatıldıklarını ya da kazıklandıklarını düşünmeyi sürdürecekler. Sanata, bilginin önderliğinde filantropik açıdan yaklaşarak, kısa günün kârından ziyade keyifli ve sürdürülebilir bir maraton olarak bakmaya başladığımız noktada, alıcısı da sanatçısı da ona zarar veren ve içinde sıkışıp kaldığı kısır döngüden nihayet çıkmayı başaracak,” diyor Terzioğlu.

Piyasanın dinamiklerine ayak uydurmak için önce etkili güçleri iyi analiz etmek ve yakından tanımak gerekiyor çünkü atılan her yanlış adım domino taşı etkisiyle farklı aktörlerin yolunu engelliyor ya da düzeni bozuyor. Yolun başından doğru adımlar atarak başlamak devamlılığı sağlamak için şart...

“Bu resmin fiyatı yarım milyon, baskısı elli bin ve sanatçıyı ücretsiz olarak evinize götürebiliyorsunuz.”

PABLO HELGUERA, ARTOON SERISINDEN

MAMUT ART PROJECT

mamutartproject.com
info@mamutartproject.com

Editörler

Merve Akar Akgün
Lars Toprak
info@unlimitedrag.com

Proje direktörü

Hülya Kızılırmak
hulyakizilirmak@unlimitedrag.com

İllüstrasyon (s. 22-23)

Tolga Tarhan

Kapak tasarımı

Liana Kuyumcuyan

Baskı

Uniprint Basım Sanayi Tic. AŞ
Ömerli Mah. Hadımköy İstanbul Cad, 159
Arnavutköy, İstanbul, Türkiye
www.apa.com.tr

Mamut Art Project için Unlimited
Publications tarafından hazırlanmıştır.
Para ile satılmaz. İzinsiz alıntı yapılamaz.

Meşrutiyet Cad. 67/1 Beyoğlu, İstanbul
unlimitedrag.com

unlimited

teşekkür

Agah Uğur

Ali Akay

Ali R. Dinçkök

Ali Kazma

Ali Şimşek

Ayşe Erkmen

Ayşe Umur

Banu Gündoğdu

Başak Şenova

Eda Kehale Argun

Elif Bayoğlu

Emre Baykal

Emre Zeytinoğlu

Erinç Seymen

Evrin Altuğ

Fatoş Üstek

Haldun Dostoğlu

İnci Eviner

Marcus Graf

Murat Alat

Mustafa Taviloğlu

Nil Yalter

Osman Erden

Oya Delahaye

Ömer M. Koç

Övül Durmuşoğlu

Sarkis

Saruhan Doğan

Sedat Öztürk

Selen Ansen

26-29 NİSAN APRIL 2018

KÜÇÜKÇİFTLİK PARK

JÜRİ JURY

AYŞE ERKMEN

AYŞE UMUR

EVİRİM ALTUĞ

HALDUN DOSTOĞLU

SELEN ANSEN

MAMUT ART PROJECT 2018

MAMUTARTPROJECT.COM

SPONSORED BY

AKKÖK
HOLDİNG

SPONSORLUĞUNDA

MEKAN SPONSORU
VENUE SPONSOR

TEKNOLOJİ SPONSORU
TECHNOLOGY SPONSOR

MEDYA SPONSORLARI
MEDIA SPONSORS

